

YAHYALI TİCARET ODASI

2015 – 2018

STRATEJİK PLANI

Yahyalı Ticaret Odamızın 15.10.2015 tarih ve 122 sayılı Yönetim Kurulu Kararı ile kabul edilmiştir.

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

BÖLÜM 1 GENEL BİLGİLER

- 1.1. Yahyalı Hakkında
 - 1.1.1. Yahyalı'nın Tarihçesi
 - 1.1.2. Coğrafi Yapı
 - 1.1.3. Demografik Yapı
 - 1.1.4. Sosyal Durum
 - 1.1.5. Kültür ve Turizm
 - 1.1.6. Alt Yapı
 - 1.1.7. Ekonomik Yapı
 - 1.1.8. Belediye, Şehircilik ve Projeler
- 1.2. Yahyalı Ticaret Odası Hakkında

BÖLÜM 2 MEVCUT DURUM ANALİZİ

- 2.1. Paydaş Analizi
 - 2.1.1. Paydaşlarımız
 - 2.1.2. Paydaş Görüşleri
- 2.2. İç Çevre Analizi
 - 2.2.1. Örgütsel Yapı
 - 2.2.2. Fiziksel Yapı
 - 2.2.3. Mali Yapı
 - 2.2.4. İnsan Kaynakları
 - 2.2.5. Teknolojik Alt Yapı
 - 2.2.6. Güçlü Yönler
 - 2.2.7. Zayıf Yönler
- 2.3. Dış Çevre Analizi
 - 2.3.1. Fırsatlar
 - 2.3.2. Tehditler
 - 2.3.3. PEST Analizi

BÖLÜM 3 GELECEĞE BAKIŞ

- 3.1. Misyona, Vizyona ve Temel Değerlere
 - 3.1.1. Misyona
 - 3.1.2. Vizyona
 - 3.1.3. Temel Değerlerimiz
- 3.2. Stratejik Amaçlar, Hedefler, Performans Göstergeleri ve Maliyetlendirme
- 3.3. SWOT Analizi Stratejik Hedefler İlişkisi
 - 3.3.1. Güçlü Yönler ve Stratejik Hedefler İlişkisi
 - 3.3.2. Zayıf Yönler ve Stratejik Hedefler İlişkisi
 - 3.3.3. Fırsatlar ve Stratejik Hedefler İlişkisi
 - 3.3.4. Tehditler ve Stratejik Hedefler İlişkisi

BÖLÜM 4 İZLEME VE DEĞERLENDİRME

GİRİŞ

Avrupa Birliğine giriş sürecinde olan Türkiye uyum sürecinin gereği olarak bir dizi uyumlaştırma çabasına girmiştir. Bu çabalardan birisi de kuruluşlarca (kamu, kamu tüzel kişiliğine sahip meslek kuruluşları)stratejik plan hazırlanmasıdır.

Stratejik plan, ülkemiz için yenilerde ortaya çıkan bir kavramdır. Zaman geçtikçe de sadece kamu değil, özel sektörün de faydalandığı bir yönetim aracı haline geldiği görülmektedir. 1960 Anayasasından sonra planlı ekonomi dönemine geçen ülkemizde merkezi planlama görevi Devlet Planlama Teşkilatı'na (DPT) verilmiş ve 1980'lere kadar ekonomimiz DPT tarafından hazırlanan 5 yıllık kalkınma planlarına göre yönetilmiştir. Özel girişimin serbest, buna karşın dış rekabete kapalı ithal ikamesi modelinin esas olduğu bu yapı 1980'lerde ortaya çıkan küreselleşme olgusuna uzak dştğu için ülkemiz ekonomisi dönemselsel olarak iktisadi krizlere girmiş ve bunun sonucunda da küresel ekonomiye eklenmek için 24 Ocak kararlarıyla piyasa ekonomisine geçiş süreci başlamıştır. 1980 sonrası dışa açık büyüme modeli olarak tanımlanan süreçte ne yazık ki bu seferde piyasa disiplininin önemi abartıldığı için, planlama kavramı büyük ölçüde göz ardı edilmiştir. Nitekim, "Planlamayanı planlarlar." anlayışının yönetimsel karar süreçlerinde ne derece büyük önem arz ettiği yaşadığımız iktisadi ve siyasi gelişmelerle ortaya çıkmıştır. Nasıl bir gemi pusulasız nereye gittiğini bilemezse, bir kurumun da planlama düşüncesi olmadığında gideceği yer tesadüflere bağlı kalacaktır. Bilindiği gibi, yönetim faaliyetlerinde diğer yönetim fonksiyonları olan örgütleme, yöneltme ve kontrol fonksiyonlarının çıkış noktası başlangıçta yapılan planlardır. Böyle bir sistematik süreç içerisinde yönetilen bir organizasyonun küresel rekabette istenilen verimlilik düzeyini sağlayacağı da açıktır. Yaşanan bu tecrübeler ışığında, özellikle 2001 krizini yaşadıktan sonra, planlama düşüncesi kamuda yeniden gündeme gelmiş ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 24.12.2003 tarihinde yürürlüğe girmesinden itibaren kamu kurumları gelecek yıllardaki faaliyetlerine ışık tutacak stratejik planlarını hazırlamaya başlamışlardır.

Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde olan ülkemizin kamu-özel tüm kurumları küresel rekabette n sıralara çıkabilmek için verimlilik düzeylerini artırmak bunun için de önce kurumsallaşma daha sonra da şeffaflık, eşitlik, sorumluluk ve hesap verebilirlik gibi temel ilkelerin geçerli olduğu kurumsal yönetim yapısına geçmek mecburiyetindedir. Süreçlere göre yönetimin esas olduğu kurumsallaşmanın en önemli unsurlarından biri de stratejik plan hazırlanmasıdır. Bu amaçla, Yahyalı Ticaret Odası 2015-2018yıllarını kapsayan Stratejik Planını hazırlayarak, sadece kendi faaliyetlerinin değil, aynı zamanda Yahyalı ekonomisinin daha da iyi bir noktaya gelmesine ışık tutan stratejik amaç ve hedeflerini belirlemeye çalışmıştır.

Yahyalı Ticaret Odası stratejik planını sadece akreditasyon sürecinin gereği olarak değil, kendi kurumsal etkinliğini artırmanın önemli bir unsuru olduğu bilincinde, Oda'daki faaliyetleri stratejik planda yer alan amaç ve hedeflere göre yönetmek ve süreci bu doğrultuda izleme kararlılığında olacaktır.

BÖLÜM 1 GENEL BİLGİLER

1.1. Yahyalı Hakkında

1.1.1. Yahyalı'nın Tarihçesi

Yahyalı Ulu Camii bahçesinde türbesi bulunan Yahya Gazi günümüze kadar gelen söylenti ve rivayetlere göre Yahyalı'nın kurucusu ve ilçeye adını veren kişidir.

1075 yılında kurulan Danişmendoğulları Beyliği Sivas, Tokat, Niksar, Kayseri, Zamantı, Develi ve çevresine hâkimdir. Yine bazı Avrupalı tarihçilerle beraber Doğulu tarihçiler, Kayseri ile bütün o yörenin fethinin Danişmendliler'e nasip olduğunu bildirirler.

Dev Ali (Devlibey) türbesinin kitabe tarihi 1094 olup Yahyaoğullarıyla birlikte bölgeye gelen Develioğullarının bu tarihten önce Yahyalı ve civarına yerleştikleri kesindir. Yahya Gazi, Seyit Ali, Benli Gazi gibi alp-eren önderlerden sonra Abdal İlyas, Dede Sultan, Akkoca Sultan, Hoca Ahmet gibi din büyükleri Yahyalı'nın temelinde harcı olan mübarek şahsiyetlerdendir.

1954 yılında ilçe olan Yahyalı, halen Kayseri ili içinde Kayseri ve Develi'den sonra en büyük yerleşim merkezidir.

1.1.2. Coğrafi Yapı

Yahyalı 35-36 Doğu meridyenleri, 38-59 Kuzey paralelleri arasında yer alır. Yahyalı, Kayseri iline 107 km. uzaklıkta olup, 12 mahalle, 28 köy ve kasabası bulunan ilçenin merkez alanı 1.604 km², denizden yüksekliği 1.210 m.'dir.

İlçe, Kayseri İlinin güneyinde kurulmuş olup, kuzeyi Develi, güneydoğusu Adana'nın Feke İlçesi, güney batısı ve güneyi Niğde'nin Çamardı ve Kayseri'nin Yeşilhisar İlçeleri ile çevrilidir.

Bölgenin yeryüzü şekline ve coğrafi yapısına damgasını vuran Toroslar, genel olarak çok yüksek bir sıradağ kuşağıdır. Silifke-Göksu ile Yahyalı arasında uzanan asıl Toroslar kuşağın hem en düzgünü, hem de en yükseğidir. Blumenthal'in ölçüsüne göre Aladağ'da birçok zirve 3900 m.'yi bulur. Aladağlar güneybatı-kuzeydoğu doğrultusunda uzanırlar. Yükselti 1000 m. ile 3000 m. arasında değişir. En yüksek doruklar güneybatıda, en düşük seviyelerde kuzeyde ova kesiminde yer alır. Sahanın büyük çoğunluğunu oluşturan kireç taşları ile sarp ve yüksek kalker tepeleri arasında, çok sayıda küçük çaplı yaylalar gelişmiştir. Kışın yağışların, bahar ve yazında kar ve buzullarının erimesiyle beslenen yeraltı ve yerüstü suları coşkun bir su potansiyeli oluşturur. Yerüstü kaynaklarının çoğunluğu ova ve yaylalarda gözükür.

Aladağ; 2500 m. yüksekliğe kadar yaylaları, dağlık bölgeleri, örenleri ve yazıtları ile bir açık hava müzesidir.

İlçe güneyde Orta Toroslar silsilesine mensup 2140 m. rakımlı Elmalı ve Horoz, güneydoğuda Feke, kuzeydoğuda Develi, batıda ise Seki Dağları ile çevrilidir. İlçe merkezini yakından kuşatan iç halkayı ise doğuda Belen, batıda Göbelli ile Seki Dağları'nın etekleri, güneyde Çalmardı oluşturur. Toros silsilesinin

en önemli bölümünü meydana getiren Aladağlar, Adana-Niğde-Kayseri üçgeninde, Yahyalı'nın güneybatı kesimlerinde yüksek tepeleriyle kendini gösterir. Yılın büyük bölümünde kar ve buzullarla kaplı, sarp ve yüksek dorukların bulunduğu bu yöre görüntü ve yapı olarak Alpler'i andırır.

Tırmanış yapılan önemli doruklarından biri olan Büyük Demirkazık Tepesi (3796 m.), Engin Tepesi (3723 m.), Kızılkaya Tepesi (3725 m.), Güzeller Tepesi (3461 m.), Gürtepe (2474 m.), Vay Vay Tepesi (3565 m.) ve Cebel tepesi (3460 m.) Aladağlar'ın dağcılık bakımından önem taşıyan doruklarıdır.

Erciyes Dağı'nın güney yönünde kalan Sultan Sazlığı'nın devamı olan büyük ova, Seki Dağı'nın doğu yamaçlarını takiben 7-8 km.lik bir vadi şeklinde dalarak Çalmardı eteklerinde son bulur. İlçenin yerleşimi bu eteklerden başlayarak Erciyes'e doğru gelişme gösterir. Yahyalı'nın 9 köyü bu ovada bulunmaktadır. Akbaş ise ilkçağlardan beri yerleşim merkezi olma ihtimali kuvvetli ovalardan olup yüksek ve mağara evleri ile kaplıdır. Akbaş Ovası günümüzde, buğday ve nohut başta olmak üzere hububat ekimi yapılan önemli tarım sahalarındandır.

Bölgede yer alan önemli akarsular ise aşağıdaki gibidir:

Zamantı Irmağı: Pınarbaşı İlçesinden itibaren Zamantı adını alarak Pazarören ve Fraktin'den geçen 308 km. uzunluğundaki ırmak Denizovası, Süleymanfakılı, Taşhan Köyleri sınırlarından devamla Karaköy, Avlağa yakınlarında Kapız denilen yüksek kayalıklar arasına girer. Habib Köprüsü'nden itibaren Çamlıca(Faraşa) Köyü'ne kadar gelir ve köyün aşağısında batır. 200 m. ileride tekrar açığa çıkan ırmak 50 m.kadar bir mesafe üzerinde yeniden batır. Zaman zaman 3 m.'ye kadar daralan kısıklar arasından akarak Büyükçakır Köyü'nün kuzeydoğusundan gelen Kapuzbaşı Şelalesi'nin suyunu alır. Yine Aladağ'dan çıkan Aksu Deresi ile Küpköy(Adana)'den geçen Karapınar dereleri sayesinde suyu oldukça çoğalan Zamantı Irmağı, Adana sınırlarına girdikten sonra Göksu nehrine karışarak Akdeniz'e dökülür.

Kocaçay: Kaynağını ilçenin güneybatısında, Derebağ sınırlarındaki bir karstik mağaradan çıkan Çağlayan ile Dereköy suyu oluşturur. Yenice Mahallesinden itibaren güney-kuzey yönünde ilçenin ortasından geçen Kocaçay, Gözbaşı kaynak suyunu da alarak Sultan Sazlığı'na akar. Geçmişte nemli hasara sebep olan seller, dere yatağı ve çevresinin ıslahından sonra pek görülmemiştir. Yağış rejiminin düzensizliğine paralel olarak gerek Zamantı gerekse Kocaçay'ın düzensiz akarsular olduğunu belirtebiliriz. Yahyalı şehir merkezini ikiye bölen Kocaçay'ın suyu, 24 Aralık 1986 tarihinden itibaren su tutulmaya başlayan Ağcaşar Barajı'na akmaktadır.

Yedigöller; rakımı 3500-3756 m. yüksekliğinde olan bir vadidedir. Karların erimesiyle yüzlerce göl oluşur. Bu göllerden 7 tanesinin suları hiç eksilmez. Bu göllerden birinin derinliği 80 m.'dir. 7 adet kurumayan göl bulunması sebebiyle 'Yedigöller' adıyla anılır. Ayrıca Kapuzbaşı Şelaleleri'ni Yedigöller bölgesindeki eriyen kar sularının beslediği ifade edilmektedir.

Toros Aladağlar Milli Parkı'nın Hacer Ormanı ve Kapuzbaşı Takım Şelaleleri'yle birlikte en önemli bölümünü, Aladağlar'ın en yüksek ve en geniş platosunu 'Yedigöller' teşkil eder. Fiziki coğrafyası nedeni ile de Türkiye'nin en önemli doğa yürüyüşü alanlarından biridir. Taban yüksekliği ortalama 3100 m. olan Yedigöller, doğusunda Hacer Boğazı'ndan itibaren yükselti kaybederek Hacer Vadisi'ne ve Ormanı'na, oradan da Kapuzbaşı Şelaleleri'ne kadar uzanır. Kayseri'nin Yahyalı ilçesi sınırları içerisinde yer alan ve Türkiye'nin en güzel peyzaj alanlarından birisi olan Yedigöller çepeçevre onlarca zirvesiyle, dağ-buzul

göllerine, yüksek dağ bitkileri, yaban hayatı, buzul ve buzul kayalıkları ile Temmuz ayında eşsiz bir manzara ortaya koyar. Temmuz ayının ilk haftasında göl sayısı 80'e ulaşır. Yahyalı ilçesine 60-70 km. mesafede bulunan Yedigöller'e, Ulupınar Köyü Hacer Ormanı'ndan 6-7 saat süren bir yürüyüşten sonra ulaşılır. Bu göllerin tamamı kar ve buzul suları ile beslenmektedir. Yahyalı'nın güneyinde yer alan bu harika doğa parçası yaylacılık, buzul ve kaya tırmanışı, doğa yürüyüşü, yamaç paraşütü, kamping alanı, balon etkinlikleri ve turizm ekonomisi açısından çok güçlü bir potansiyel değer ifade etmektedir. Bu husus Aladağlar'da ve Yedigöller'de yapılacak doğa yürüyüşleri için önemli bir avantajdır. Ağcaşar Baraj Gölü; 1986'dan itibaren tatlı su balıkları ile ekonomiye de katkısı olan, Yahyalı'nın kuzeyinde Develi karayolunun 10. km.sinde Ağcaşar Köyü sınırlarındadır. Sulama amacıyla yapılan barajın doğu-batı yönleri yüksek tepelerden oluşmaktadır. Şimdiden önemli bir mesire yeri haline gelen baraj gölü Yahyalı'nın iklimini bile kısmen etkilemiştir.

Kapuzbaşı Şelaleleri: Kapuzbaşı Şelaleleri 500 m²'lik bir alan içerisinde 7 adet şelale bulunmaktadır. Yahyalı'ya 76 km. mesafede bulunan Kapuzbaşı Köyü sınırları içerisinde yer almaktadır. Ensenin Tepe adlı blok kayadan çıkan şelalelerin beşi tepenin doğusunda, ikisi güneyinde yer almaktadır. 30-76 m. arasında değişen şelalelerin suları, Aladağ-Aksu suları ile birleşerek Zamantı Irmağı'na, oradan da Seyhan Nehri'ne karışır.Çepeçevre bir orman içinden (V) şeklinde dar bir vadiye akan, debisi son derece büyük olan sular gürültü ve ses ile birlikte dehşetli bir manzara arz ederler. Aladağ zirvelerinde bulunan kar ve buzulların erimesiyle beslenen, yaz-kış suları hiç kesilmeyen şelalelerden doğudaki 3 şelale Takım Şelale adını alırlar ve yükseklikleriyle tanınırlar. Elif Şelalesi ise yayvan ve dağınık olup çevresi mesire yeridir.

Çıkış ve bir arada bulunma özellikleri itibariyle toplam debisi yaz aylarında saniyede 27500 litreye ulaşan ve deniz seviyesinden 700 m. yükseklikte olan Kapuzbaşı Takım Şelaleleri, çağlayan sularının sesi ve sütbeyaz rengi ile vahşi doğanın en görkemli görüntüsünü ve karşı koyulmaz gücünü ortaya koymaktadır. Şelale sularının boşaldığı vadi tabanında, ancak çok temiz sularda yaşayan, kırmızı fosfor benekli, şelalelere özgü alabalıkları yaşamaktadır.

Yeşilköy Şelaleleri: Yeşilköy Köyü'ne 3 km. mesafedeki ziyaret mevkilerinde bulunan şelaleler, Zamantı Irmağı'nın iki yakasından akmakta olup Antalya-Düden Şelalesi'nin benzeri niteliğindedir. Zamantı Irmağı'nın üstünü kapatan tabi bir köprünün baş kısmında yer alan şelalelerin büyüğü 20 m., küçüğü 10 m. yüksekliğindedir. Günün belirli saatlerinde dönüşümlü olarak çekilen ve geri gelen sularıyla halk arasında bir takım efsanelerin doğmasına yol açan Yeşilköy Şelaleleri, son günlerde turistlerin olduğu kadar bilim adamlarının da uğrak yeri haline gelmiştir.

Yeşilköy Şelalesi'nin döküldüğü yer ile bu yerin biraz yukarısında, doğal olarak meydana gelmiş iki adet doğal yer köprüsü mevcut olup bu yerlerde Zamantı Irmağı kaybolup tekrar ortaya çıkmaktadır. Oldukça ilginç tabi varlıklardır.

Derebağ Şelalesi: Yahyalı'ya 10 km. mesafede olup Derebağ Kasabası, Çağlayan Mahallesi sınırları içerisinde yer almaktadır. Yayvan akışlı kaynak çağlayanlardan olan Derebağ Şelalesi 15 m. yüksekliğindedir. İki mağara içinden çıkan temiz ve berrak kaynak suları daha sonra dar bir vadiden akarak Yahyalı'ya ulaşır. Çevresi piknik alanı olarak düzenlenmiştir.

Tipik Orta Anadolu karasal iklimin hâkim olduğu ilçenin güneyindeki ormanlık kesimlerinde tam olmasa da Akdeniz ikliminin etkisi görünür. Merkezde kışlar sert ve soğuk, yazlar ise sıcak ve kuru geçer. Kışın zaman zaman don olayları meydana gelir. Isı ortalaması yaz mevsiminde 29 derece, kış mevsiminde ise -2 derecedir. Yahyalı'ya en fazla yağış ilkbaharda düşer.

Bir çöküntü ovası olan Develi Ovası'nın devamı olan Yahyalı, ikinci derecede deprem kuşağı içindedir.

Arazisinin %70'i dağlık olan ilçe, bitki örtüsü yönünden farklılıklar gösterir. Güneyinde geniş alanlar orman ile kaplı iken, kuzeyde step bitki örtüsü hâkimdir. Akdeniz Bölgesi'nin hiçbir yerinde 600-700 m. yüksekliği geçmeyen makiler, Zamanlı Irmağı boyunca 1000-1200 m.ye kadar çıkabilmektedir. Güneyden kuzeye doğru karaçam, köknar, ladin, sedir, ardıç ve meşelikler sıralanır. Karasal iklimin hâkim olduğu kuzeydeki alanlar ise bu iklimin bitki örtüsü olan steplerle kaplıdır. Kuzeyde vadi içinde ve ovada kavak, söğüt, ceviz vs. türü ağaçlar ile diğer kültür bitkileri bulunur. Ovada pancar, ayçiçeği ekimi ve elmacılık tarım ekonomisinin bel kemiğini oluşturmaktadır.

1.1.3. Demografik Yapı

Yıl	Toplam	Şehir	Kır
1965 ^[2]	26.943	10.283	16.660
1970 ^[3]	29.650	11.546	18.104
1975 ^[4]	33.294	13.738	19.556
1980 ^[5]	37.578	15.763	21.815
1985 ^[6]	41.368	17.875	23.493
1990 ^[7]	44.047	20.401	23.646
2000 ^[8]	43.203	22.665	20.538
2007 ^[9]	37.834	20.227	17.607
2008 ^[10]	38.198	19.909	18.289
2009 ^[11]	38.223	20.066	18.157
2010 ^[12]	38.267	20.235	18.032

Yıl	Toplam	Şehir	Kır
2011 ^[13]	37.882	20.114	17.768
2012 ^[14]	36.914	19.791	17.123
2013 ^[15]	36.776	36.776	veri yok
2014 ^[16]	36.578	36.578	veri yok

1990'lara kadar nüfusu artan ilçenin, o tarihten itibaren ülke nüfusu artmasına rağmen nüfusunun artmadığı bilakis azaldığı görülmektedir. Bunun en önemli sebebi de ilçenin yaşanan ekonomik sıkıntılara bağlı olarak göç vermesidir.

Yahyalı İlçesi 2014 yılında Kayseri Büyükşehir sınırlarına dâhil edildiği için köylerin mahalleye dönüşmesi nedeni ile nüfusun tamamı şehir merkezi olarak tanımlanmaktadır.

1.1.4. Sosyal Durum

İlçe merkezindeki binalar betonarme yapılardır. Taş ve kerpiç yapılar yok denecek kadar azdır. İnşaatların büyük çoğunluğu iki katlı binalardan oluşmaktadır. Köylerdeki yapılaşma İlçe merkezinin tersine taş ve kerpiç binalardan oluşmaktadır. Yöre ormanlık olduğundan ormanlık bölgelerde yaşayan köylülerin evleri ahşap yapı tarzındadır.

İlçenin Camikebir ve Fevziçakmak Mahallesi kapsayan alanda kentsel dönüşüm projesi kapsamında TOKİ ile anlaşma yapılmış olup, 450 konutluk proje hazırlanmıştır. Projenin en kısa sürede tamamlanacağı tahmin edilmektedir.

Yahyalı'nın nüfusu 36.578'dir. Çalışan nüfusun önemli bir kısmı tarım (elma ve kiraz), nakliye ve madencilik sektöründe faaliyette bulunmaktadır. Eskiden ev hanımları evlerde halı dokuyarak hem ev hem de bölge ekonomisine katkı sağlarken, günümüzde bu geleneksel halıcılık sanatının yok olduğu göze çarpmaktadır. Bunun en önemli nedeni de dokunan halıların fiyat açısından ithal ürünlerle rekabet etme şansının düşük olmasıdır.

Görüldüğü gibi çalışan nüfusun büyük bir kısmı tarımla uğraşmakla birlikte; kırsal kesimde yaşayan nüfus giderek azalmakta, iş imkânlarının ilçe merkezinde yoğunlaşması sebebiyle ilçe merkezine göç devam etmektedir.

1.1.5 Kültür ve Turizm

Cennetten bir parça görüntüsünde olan Yahyalı; özellikle milli park, orman ve adeta bir tabiat harikası görünümündeki şelaleleriyle dikkati çekmektedir. Bölgede yer alan önemli turistik güzelliklerden bazıları aşağıdaki gibidir:

Aladağlar Milli Parkı: Kayseri, Adana, Niğde ili sınırlarının kesiştiği noktalarda ilan edilmiş bir milli parktır. Milli park alanının %60'ı Kayseri İli, %30'u Adana İli, %10'u da Niğde İli hudutları dâhilindedir. Türk turizminin geleceği açısından çok mühim olan Aladağlar Milli Parkı'nın Yahyalı sınırlarında doğa harikalarından Kapuzbaşı Şelaleleri, Hacer Ormanı, Yedigöller bulunmaktadır.

Hacer Ormanı: Türkiye'nin en iyi post ormanı olması özelliğini taşımaktadır. Etrafı çok dik yamaçlardan oluşmaktadır. Yedigöller'e giriş ve çıkışın buradan olması, yaban hayatının varolması ve helikopter iniş pistinin bulunması Hacer Ormanı'nın önemini artıran faktörlerdendir. Türkiye'nin en güzel peyzaj alanı olan Aladağlar-Yedigöller'den sonra, Toros Aladağlar Milli Parkı'nın en önemli ve isim yapmış coğrafyası; kendine has vadi, boğaz ve buzul kayalıklarının güzellikleriyle Yedigöller, Kapuzbaşı Kaynak Şelaleleri arasında yer alan ve her iki bölgeyi birbirine bağlayan 'Hacer Ormanı'dır. Kayseri'nin Yahyalı İlçesi Ulupınar Köyü'nün sınırları içerisinde yer alan ve deniz seviyesinden 2200 m. yükseklikte bulunan Hacer Ormanı'nı kuzey ve güneyden son derece dik ve yüksekliği 3000 m.'nin üzerinde genç buzul kayalıkları çevirir. Çok dik ve genç buzul kayalıklarının arasında oluşan basamak katlarda yaban keçileri yaşar. Hacer Ormanı'nda bulunan dört su kaynağından en önemlisi, orman merkezinde bulunan ve çevresi kamp alanı olarak değerlendirilen 'Soğuk Pınar'dır. 2750 hektar bir alana sahip Hacer Ormanı'nın florasını; köknar, meşe, sedir, ardıç, gürgen, titrek kavak ve karaçam oluşturmaktadır. Hacer Vadisi ve Ormanı'nda keşfedilmeyi bekleyen mağaraların olmakla birlikte, bilinenlerin en önemlisi Ulupınar köylüsü tarafından 'doğal soğuk hava deposu' olarak kullanılan 'Toprak Taş Mağarası'dır. Hacer Ormanı turizm, mağaracılık, dağcılık, manzara güzelliği ile Aladağlar'a takılmış bir inci gerdanlık gibidir.

Sultan Sazlığı (Kuş Cenneti): Son günlerde avcılık, turizm ve çevrecilik açısından Türkiye'nin sayılı kuş cennetleri arasında yer alan ve gün geçtikçe önemi artan Sultan Sazlığı hemen yanı başında tuzlu eko sisteme sahip Yay Gölü ile birlikte 17.200 hektara sahip bir kaynak değeridir.

Erciyes Dağı, Aladağ Tabiat Parkı, Kapadokya Milli Parkı arasında yer alması ve onların kendine has özellikleriyle bütünleşmesi, Sultan Sazlığı ve Yay Gölü'nü bölgede daha dikkate değer bir konuma getirmektedir.

İdari bakımdan Yahyalı Orman İşletme Müdürlüğü Av Koruma ve Üretim Şefliği'ne bağlı olması nedeniyle bu kuş cennetimizin Yahyalı ile ilgisi doğrudan ortaya çıkmaktadır.

Deniz seviyesinden yüksekliği 1072 m.olan Sultan Sazlığı'nın göl derinliği en fazla 1,5 m'dir. Yahyalı'ya 23 km. mesafededir.

Tatlı su eko sistemini bünyesinde tutan Yay Gölü, bitki ve hayvanlar için adeta bir cennet oluşturmaktadır. Bölgede 600.000 kırmızı kanatlı flamingo ile birlikte 1.250.000 civarında çeşitli türden kuşların yaşadığı gerçeği bölgenin gerçekten bir kuş cenneti olduğunu en güzel şekilde ifade eder. Saha 1968 yılında İsmet Sezer tarafından ortaya çıkarılmıştır.

1971 yılında ise Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığınca 'Su Kuşları Koruma ve Üretim Sahası' olarak tefrik ve tesis edilmiştir. 1971 yılından bu yana da koruma ve üretim çalışmaları Orman Genel Müdürlüğü'nce sürdürülmektedir.

